

APEL TWOJEGO DZIECKA

- Nie psuj mnie, dając mi wszystko, o co Cię proszę.
Niektórymi prośbami jedynie wystawiam Cię na próbę.
- Nie obawiaj się postępować wobec mnie twardo i zdecydowanie.
Ja to wolę, bo to daje mi poczucie bezpieczeństwa.
- Nie pozwól mi ukształtować złych nawyków.
Ufam, że Ty mi pomożesz wykryć je w zarodku.
- Nie rób tak, abym czuł się mniejszym niż jestem.
To jedynie sprawia, że postępuję głupio, aby wydawać się dużym.
- Nie karć mnie w obecności innych.
Najbardziej mi pomaga, gdy mówisz do mnie spokojnie i dyskretnie.
- Nie ochraniaj mnie przed konsekwencjami.
Potrzebne mi są również doświadczenia bolesne.
- Nie rób tak, abym swoje pomyłki uważał za grzechy. To zaburza moje odczucie wartości.
- Nie przejmuj się zbyt, gdy mówię: "Ja Cię nienawidzę".
To nie Ciebie nienawidzę, ale Twojej władzy, która mnie niszczy.
- Nie przejmuj się zbyt moimi małymi dolegliwościami.
One jednak przyciągają Twoją uwagę, której potrzebuję.
- Nie gderaj. Jeżeli będziesz tak robił, to będę się bronił przez udawanie głuchego.
- Nie dawaj mi pochopnych obietnic, bo czuję się bardzo zawiedziony, gdy ich później nie dotrzymujesz.
- Nie zapominaj, że nie potrafię wyrazić siebie tak dobrze, jak bym chciał.
Dlatego też niekiedy mijam się z prawdą.
- Nie przesadzaj co do mojej uczciwości. To mnie krępuje i doprowadza do kłamania.

- Nie zmieniaj swych zasad postępowania ze względu na układy.
To wywołuje we mnie zamęt i utratę wiary w Ciebie.
- Nie zbywaj mnie, gdy stawiam Ci pytania.
W przeciwnym wypadku zobaczysz, że przestanę Cię pytać, a informacji poszukam gdzie indziej.
- Nie mów mi, że mój strach i obawy są głupie. One są bardzo realne.
- Nigdy nawet nie sugeruj, że Ty jesteś doskonały i nieomylny.
Przeżywam bowiem zbyt wielki wstrząs, gdy widzę, że nie jesteś taki.
- Nigdy nawet nie myśl, że usprawiedliwianie się przede mną jest poniżej
Twojej godności.
Uczciwe usprawiedliwianie się wzbudza we mnie nadzwyczajną serdeczność ku
Tobie.
- Nie zapominaj, że lubię eksperymentować.
Nie zabraniaj mi eksperymentować, gdyż bez tego nie mogę się rozwijać.
- Nie zapominaj, jak szybko rosnę. Jest Ci zapewne trudno dotrzymać mi kroku,
ale - proszę Cię, postaraj się.

Tekst Apelu ukazał się w USA w 1985 r.; w Polsce został wydany przez Katedrę Psychologii Rozwojowej KUL.